

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Lyrani, & quorundam aliorum expositio commemoratur. Sectio II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

loricas partim igneas, partim hyacinthinas, partim sulphureas, vel quod alij eas haberent igneas, alij hyacinthinas, alij sulphureas. Quinto. Capita equorum erant tanquam capita leonum, & de ore eorum procedebat ignis, fumus & sulphur, habebantque potestatem suam in ore. & in caudis: erant enim caudæ similes serpentibus, desinentes videlicet in capita serpentium, hisque nocebant. Postremo. Duæ reliquæ partes hominum (tertia enim pars ab iis plagis interfecta deperit) neque occisæ sunt, neque tertiæ partis occisæ miserabili interitu admonitæ egerunt penitentiam, ut ne dæmonia, & simulachra aurea, argentea, ærea, lapidea, & lignea adorarent, neque alieno malo sapere voluerunt, ut ab homicidiis, veneficiis, fur- tis, & fornicatione abstinerent.

Lyrani, & quorundam aliorum expositio commemoratur.

SECTIO II.

I. **N**icolaus de Lyra, & Petrus Aureolus Cardinalis in comment. super Apoc. & D. Antoninus i. primum Chronicorum titulo 6. c. 1. §. 7. existimarunt hoc loco prænuñtiari à Ioanne schisma illud inter Laurentium, & Symmachum de summo pontificatu contendentium: quæ sententia, ut intelligatur, simulque rationes, quibus inferius eam oppugnare instituimus, bene perspectæ, & exploratæ esse possint, res ipsa quomodo acciderit, prius est breuiter explicandum. Igitur Anastasio secundo Pontifici maximo, qui sedem Romanam tenuit tempore Trasimundi Vandalorum Regis, infestissimi Ecclesiæ hostis, successit in Pontificatu Symmachus ex Sardinia oriundus, maxima cleri, populi que Romani dissensione. Etenim vna pars Symmachum apud basilicam Constantinianam, altera Laurentium Romanum, apud basilicam Mariæ in via noua deposcebat. Concilium Rauennæ indicitur, discussaque re præsentè Theodorico Romanorum Rege Ariano Symmachus confirmatur, qui Laurentium competitorum suum Episcopum Nucerinum creauit erat enim Symmachus suauissimis moribus, vnde ducentos, & viginti Episcopos à Trasimundo Vandalorum Rege Ariano relegatos in Sardiniam sustentauit. Quatuor annis post iterum seditio Romæ cooritur Festo, & Probrino senatorij ordinis Laurentium reuocantibus, & Pontificem maximum deposcentibus: qua seditione commotus Theodoricus Petrum Altini Episcopum Romam mittit, qui pulsus Laurentio, & Symmacho pontificatû occuparet. Ceterùm Symmachus coacta synodo centû, & viginti Episcoporum obtinuit, ut Petrus, & Laurentius in exilium amandarentur: tanta autem ob huiusmodi dissensionem concitata est Romæ seditio, ut quamplurimum ex clero tum ex populo caderentur, nec sacris parceretur virginibus toto eo trienio, quo hæc seditio perdurauit. Fuit hoc ordine quartû in Ecclesia schisma circa annum Domini 502. de eo que scripserunt Niceph. lib. 16. histor. Eccles. cap. 35. & Theodorus lector libro 2. Collectaneorum, eiusque facit mentionem D. Gregor. lib. 4. Dialog. cap. 40. vbi docet Paschasium Cardinalem Apostolicæ sedis Diaconum Laurentium elegerit, & omnium postea vnanimi consensu Symmachum verum Pontificem declarantium superatum, in sua tamen sententia vsque ad diem obitus sui persistisse, colendo, & præferendo Laurentium quem Episcoporum iudicio præesse sibi Ecclesia recusauit. Simul etiam refert eundem Paschasium post obitum Germano Capuano Episcopo appruisse in thermis Angulanis tanquam in penali loco deputatum maximos patientem calores, quæd pro Laurentio contra Symmachum sensisset: ex quo colligit Gregorius cum non malitix, sed ignorantix errore peccasse: itaque, cum adhuc in purgatorio esset, Dalmaticam eius feretro superpositam Dæmoniaco tangenti sanitatem attulisse.

*Lyranus.
Pet. Aureol.
D. Antonin.
Schisma inter Laurentium, & Symmachum, quartum ordine, declaratur.*

*Niceph.
Theodorus.
D. Greg.*

Sciendum præterea, quo tempore Anastasius Imperator huius nominis primus Eutychiana hæresi infectus Constantinopoli imperabat, eodem Theodoricum regem Arianum in Italia cum summa potentia regnasse. Cum verò Anastasius à dissensionibus abhorreret, neque quicquam rerum nouarum excitari in Ecclesia pateretur, vt refert Nicephorus lib. 16. hist. cap. 15. factum est, vt eius temporibus Chalcedon. synodus (quæ fuit quarta æcumenica, seu generalis) aduersus Eutychem duas in Christo naturas negantem congregata, neque palam per ipsum constitutionibus imperialibus promulgaretur, neque etiam reprobaretur: itaque sicut quibusdam Ecclesiarum, præsidibus videbatur, tale de ea erat iudicium, quidamque recipiebant, alij non solù reiciebant, sed anathemate etiam tanquam hæreticam iugulabant: quibusdam duas naturas in Christo verè, alijs vnã tantum impiè astruentibus: quod malum eo processit, vt quælibet Ecclesia in factiones diuideretur & Orientales, atque Occidentales, imò etiam Lybica partes in multas sectas dissectæ fuerint: tanta confusio, mentiumque caligo orbem vniuersum incescit: Porro Anastasius tametsi pacis amantissimus, eorum tamen, qui nouas res moliebantur, temeritate commotus, quoscunque præter morem nugas agere, & impudenter sanctam synodum damnare, vel etiam aperte eandem in templis de prædicare intelligebat, è thronis vtrosq; reiciebat, atque ad eum modum multi Episcopi multati sunt. Denique Anastasio successit Iustinus. Theodoricus verò adhuc superstes Romam, & Italiam obtinebat, acerrimus Ariana hæresis propugnator. Quoniam verò Iustinus Catholicus Imperator Hormisdæ Pontificis maximi suatu, & consilio præcepit per totum Orientale imperium, vt nullus siue Episcopus, siue Sacerdos Arianus permitteretur, Theodoricus minacibus literis Imperatorem compulit, vt edictum illud reuocaret, imò Ioannem Pontificem maximum, qui Hormisdæ defuncto successerat, coegit, vt Constantinopolim transiens id Imperatori suaderet, alioquin se per totam Italiam in Catholicos sauriturum. Itaque restituta iterum sunt ecclesiæ Episcopis, & Sacerdotibus Arianis.

Fuit autem Theodoricus natura crudelis. Etenim Boetium Severinum vitum consularem, atque doctissimum trucidari præcepit, ipsūque Ioannem summum Pontificem ex Constantinopoli reuersum in carcerem detrudi imperauit, vbi fame, & squallore obiens martyrij palmam promeruit. Theodorici mortem, & pœnas apud inferos refert D. Gregorius lib. 4. Dialog. c. 30. vbi docet ostensum fuisse per visum sancto cuidã viro in insula Lypara degenti, propè quam est alia insula, quæ Vulcanus appellatur, Theodoricum eo ipso die, quo obiit, inter Ioannem Papam, & Symmachum Patricium distinctum, atque discalceatum, vinculisque manibus deductum, & in vicinam Vulcani ollam iactatum fuisse: tunc Gregorius. *Quia, inquit, Ioannem Papam affligens in custodia occidit, Symmachum quoque Patricium ferro trucidauit, iuste ab illis in ignem missus apparuit, quos in hac vita iniuste indicauit.*

Sexti Angeli iuxta quorundam sententiam literalis expositio.

SECTIO III.

IGitur iuxta ea, quæ paulò ante dicta sunt, Nicolaus de Lyra, Petrus Aureolus Cardinalis, & D. Antoninus locis citatis ita visionem sexti Angeli interpretantur. Sextum Angelum, qui tuba cecinit, volunt esse aut Paschasium Cardinalem Apostolica sedis Diaconum, qui causa fuit eiusmodi schismatis eligendo Laurentium Antipapam, aut ipsummet Laurentium, quæ ex re magna in Ecclesia turbatio orta est. Audiam verò fuisse vnã vocẽ ex quatuor cornibus altaris aurei, id est,

Ecclij

II.

Ni cephorus

III.

D. Greg.

I.

Lyranus.

Pet. Aureol.

D. Antonin.

Predicto

schismati

verba con-

textus appa-

cantur.